

Mimo to k úmluvě a statutu přistoupily tyto státy:

- Velká Britanie za Nový Foundland a Jižní Rhodesii (datum deposice 23. IV. 1925),
 Velká Britanie za Soustátí Australské (tento přístup se nevztahuje na území Papua, na ostrov Norfolk a na mandátní území Nauru a Novou Guineu; datum deposice 29. VI. 1925),
 Velká Britanie za tyto kolonie, protektoráty a britská mandátní území: Bahamas, Barbados, Bermuda, Britská Guyana, Britský Honduras, britský protektorát Ostrovů Šalamounových, Brunei, Ceylon, Cyprus, Ostrovy Falklandské, Malajské státy federované (Perak, Selangor, Negri Sembilan, Pahang), Fidži, Gambie, Gibraltar, Ostrovy Gilbertovy a Ellisovy, Zlaté Pobřeží, Grenada, Hongkong, Jamaika (s výjimkou ostrovů Turks, Caicos a ostrovů Caymanských), Kenia, Ostrovy Podvětřné (Antigoa, Dominika), Montserat, Sv. Křištof, Nevis, Panenské Ostrovy, Malajské státy nefederované (Johore, Kedah, Perlis, Kelantan, Trengganu), Ostrov Mauritijs, Nigeria, Palestina, Sv. Helena, Sv. Lucia, Sv. Vincent, Ostrovy Seychellské, Siera-Leone, Somalsko, Straits Settlements, území Tanganyika, Ostrovy Tonga, Trinidad a Tobago, Zanzibar (datum deposice 22. IX. 1925),
 Velká Britanie za Maltu (datum deposice 7. XI. 1925),
 Rakousko (datum deposice 20. I. 1927),
 Nizozemsko za Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 22. II. 1928),
 Irak s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 1. V. 1929),
 Panama notifikovala přístup dne 4. IV. 1925.

Dr. Beneš v. r.

65.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ NIZOZEMSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale entre la République Tchecoslovaque et le Royaume des Pays-Bas.

Le Président de la République Tchecoslovaque et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas ayant résolu d'un commun accord de conclure une convention pour l'extradition des malfaiteurs, l'extradition en transit et l'assistance judiciaire en matière pénale,

ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Její Veličenstvo královna Nizozemská rozhodnuvše se společně, že sjednají Úmluvu o vydávání a průvozu zločinců, jakož i o právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Edvard Beneš,
Ministre des Affaires Etrangères,

Sa Majesté la Reine des
Pays-Bas:

Son Excellence

Monsieur Hendrik Muller van Werendycke,
docteur ès sciences, docteur en droit honoris causa,
Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipoten-
tiaire,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins
pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont
convenus des articles suivants:

CHAPITRE Ier.

Extradition des malfaiteurs.

Article 1er.

Dispositions générales.

Les Parties Contractantes s'engagent à se
livrer réciproquement, suivant les règles déter-
minées par les articles suivants, les individus
condamnés ou prévenus à raison d'un des faits
énumérés à l'article 2, commis hors du ter-
ritoire de l'Etat auquel l'extradition est
demandée, si le fait commis, selon la législa-
tion relative de l'Etat requis, est compris éga-
lement dans les faits punissables énumérés
ci-après, à l'exception des contraventions.
Néanmoins, lorsque le fait motivant la de-
mande d'extradition aura été commis hors
du territoire du Gouvernement requérant, il
ne sera donné suite à cette demande que si la
législation relative du pays requis autorise la
poursuite des mêmes infractions commises
hors de son territoire.

Les Parties Contractantes se réservent le
droit de refuser l'extradition de sujets d'un
tiers Etat, lorsque cet Etat se trouve en
guerre avec l'Etat requérant.

Les Etats Contractants ne se livrent dans
aucun cas leurs propres nationaux.

Article 2.

Délits pour lesquels l'extradi-
tion sera accordée.

Les faits punissables qui pourront donner
lieu à une demande d'extradition, sont les
suivants:

1° a) attentat contre la vie ou la liberté du
Roi, de la Reine régnante, du Régent, du Pré-

President republiky Česko-
slovenské:

pana Edvarda Beneše,
ministra zahraničních věcí,

Její Veličenstvo královna
Nizozemská:

Jeho Excellenci pana Hendrika Mullera
van Werendycke,

doktora filosofie, doktora práv honoris causa, svého
mimořádného vyslance a splnomocněného ministra,

kteří sdělivše si své plné moci a shledavše je
v dobré a náležitě formě, dohodli se na těchto
ustanoveních:

HLAVA I.

O vydávání zločinců.

Článek 1.

Obecná ustanovení.

Smluvní strany se zavazují, že si navzájem
vydají podle zásad stanovených v dalších
článcích, pokud nejde o přestupky, osoby,
které byly odsouzeny nebo jsou stíhány pro
některý z trestných činů vypočtených v člán-
ku 2, byl-li čin spáchán mimo území státu,
který jest žádán o vydání, a náleželi-li spá-
chaný čin rovněž podle zákonodárství státu
dožádaného mezi trestné činy níže vypočtené.
Nicméně, když čin, jímž se odůvodňuje žá-
dost o vydání, byl spáchán mimo území státu
vyžadujícího, bude vyhověno této žádosti to-
liko, když zákonodárství státu dožádaného
dovoluje stíhání týchž trestných činů spácha-
ných mimo jeho území.

Smluvní strany vyhrazují si právo odmít-
nouti vydání příslušníků třetího státu, když
tento stát jest ve stavu válečném se státem
vyžadujícím.

Smluvní státy nevydávají si v žádném pří-
padě své vlastní státní příslušníky.

Článek 2.

Pro které trestné činy bude po-
voleno vydání.

Trestné činy, pro které bude možno žádati
za vydání, jsou tyto:

1. a) útok na život nebo svobodu krále, pa-
nující královny, regenta, presidenta republiky

sident de la République ou d'un autre Chef d'un Etat ami, ou entrepris dans le dessein de les rendre incapables de régner;

b) attentat contre la vie ou liberté de la Reine non régnante, de l'héritier présomptif du trône ou d'un membre de la famille souveraine;

2° meurtre ou assassinat, meurtre ou assassinat commis sur un enfant;

3° menaces faites par écrit et sous une condition déterminée, pour autant que les lois des deux pays permettent l'extradition de ce chef;

4° avortement, procuré par la femme enceinte ou par d'autres;

5° coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation, ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

6° viol; attentat à la pudeur; le fait d'avoir en dehors du mariage, un commerce charnel avec une fille ou une femme au-dessous de l'âge de quatorze ans, ou avec une femme au-dessus de cet âge, lorsque le coupable sait qu'elle est évanouie ou sans connaissance, actes d'immoralité, lorsque le coupable sait que la personne avec laquelle il les commet, est évanouie ou sans connaissance, ou lorsque cette personne n'a pas atteint l'âge de quatorze ans; excitation d'une personne au-dessous de cet âge à commettre ou à subir des actes d'immoralité ou à avoir, en dehors du mariage, un commerce charnel avec un tiers; la débauche commise par une personne d'âge majeure avec un mineur du même sexe; la débauche commise avec des personnes qui sont placées sous la garde ou sous l'autorité de l'auteur, la traite des femmes et la traite des mineurs du sexe masculin;

7° excitation de mineurs à la débauche et tout acte ayant pour objet de favoriser la débauche de mineurs;

8° bigamie;

9° enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'un enfant;

10° enlèvement de mineurs;

11° contrefaçon ou falsification de monnaies, de papier-monnaie ou de billets de banque, entreprise dans le dessein d'émettre ou de faire émettre ces monnaies, ce papier-mon-

nebo jinou hlavu spřáteleného státu, anebo činy spáchané v úmyslu učiniti je nezpůsobivými k výkonu vlády;

b) útok na život nebo svobodu královny nepanující, budoucího dědice trůnu anebo člena vládnoucí rodiny;

2. úmyslné usmrcení bez rozvahy nebo úkladná vražda, úmyslné usmrcení bez rozvahy nebo úkladná vražda dítěte;

3. vyhrožování spáchané písemně a pod určitou podmínkou, pokud zákony obou států dovolují vydání z tohoto důvodu;

4. vyhnání plodu předsevzaté těhotnou ženou anebo jinými osobami;

5. ublížení na těle nebo zranění přivoděné zlomyslně v předem rozváženém úmyslu, má-li za následek nemoc patrně nezhojitelnou, trvalou nezpůsobivost k osobní práci, ztrátu neobmezeného používání některého orgánu, těžké zmrzačení nebo smrt, avšak bez úmyslu ji způsobiti;

6. násilné smilstvo; necudné jednání; mimomanželský tělesný styk s dívkou nebo ženou mladší čtrnácti let anebo s ženou starší, když pachatel ví, že tato jest ve stavu bezvědomí nebo nepřičetnosti, nemravné činy, když pachatel ví, že osoba, se kterou je provádí, jest ve stavu bezvědomí nebo nepřičetnosti anebo když tato osoba nedosáhla věku čtrnácti let; svádění osoby mladší čtrnácti let ku páchání nebo trpění nemravných činů anebo k mimomanželskému styku s osobou třetí; smilstvo spáchané osobou zletilou s nezletilcem téhož pohlaví; smilstvo spáchané s osobami, které jsou pod dozorem nebo pravomocí pachatelovou; obchod ženami a nezletilci mužského pohlaví;

7. svádění nezletilců ke smilstvu a všechna jednání mající za předmět podporování smilstva nezletilců;

8. dvojženství;

9. únos, skrývání dítěte, zatajení jeho občanského stavu, záměna nebo podvržení dítěte;

10. únos nezletilých osob;

11. padělání nebo falšování kovových a papírových peněz nebo bankovek v úmyslu je vydávati buď osobně nebo pomocí jiných jako pravé a nefalšované nebo uvádění v oběh pa-

naie ou ces billets de banque comme noncontrefaits et non-altérés, ou mise en circulation de monnaies, de papier-monnaie ou de billets de banque contrefaits ou altérés, lorsqu'elle a lieu à dessein; l'émission, la détention ou l'introduction de l'étranger de monnaies, de papier-monnaie ou de billets de banque, dans le dessein de les mettre en circulation comme n'étant ni faux, ni falsifiés, soit que l'auteur avait fait lui-même la contrefaçon ou la falsification soit qu'il savait, au moment où il les a reçus, qu'ils étaient faux ou falsifiés;

12° contrefaçon ou falsification de timbres et de marques de l'Etat ou de timbres qui y sont assimilés à cet égard, pour autant que les lois des deux pays permettent l'extradition de ce chef;

13° faux en écriture et usage fait à dessein de l'écriture fausse ou falsifiée;

14° faux serment;

15° corruption de fonctionnaires publics, concussion, détournement commis par des fonctionnaires ou par ceux qui sont considérés comme tels;

16° incendie allumé à dessein, lorsqu'il peut en résulter un danger commun pour des biens ou un danger de mort pour autrui; incendie allumé dans le dessein de se procurer ou de procurer à un tiers un profit illégal au détriment de l'assureur ou du porteur légal d'un contrat à la grosse;

17° destruction illégale commise à dessein d'un édifice appartenant en tout ou en partie à un autre ou d'un édifice ou d'une construction, lorsqu'il peut en résulter un danger commun pour des biens ou un danger de mort pour autrui;

18° actes de violence commis en public, à forces réunies, contre des personnes ou des biens;

19° le fait illégal commis à dessein de faire couler à fond, de faire échouer, de détruire, de rendre impropre à l'usage ou de détériorer un navire, lorsqu'il peut en résulter un danger pour autrui;

20° émeute et insubordination des passagers à bord d'un navire contre le capitaine et des gens de l'équipage contre leurs supérieurs;

21° le fait commis à dessein d'avoir mis en péril un convoi sur un chemin de fer;

22° vol;

23° escroquerie;

24° abus d'un blanc-seing;

dělaných nebo falšovaných kovových a papírových peněz nebo bankovek, když se děje úmyslně; vydávání, držení nebo dovážení kovových a papírových peněz nebo bankovek z ciziny v úmyslu uvésti je v oběh jako nepadělané nebo nefalšované, jestliže pachatel buď sám provedl padělaní nebo falšování anebo jestliže věděl v době, kdy je přijal, že byly padělané nebo falšované;

12. padělaní nebo falšování státních kolků a označení anebo známek, které jsou jim v tomto směru připodobněny, pokud zákony obou států dovolují vydání z tohoto důvodu;

13. falšování listin a úmyslné užívání padělaných nebo falšovaných listin;

14. křivá přísaha;

15. podplácení veřejných úředníků, zneužití moci úřední ze zjištěnosti, zpronevěra spáchaná veřejnými úředníky anebo osobami, které jsou za takové považovány;

16. žhářství, když z něho může vzejít všeobecné ohrožení majetku anebo nebezpečí smrti pro druhého; žhářství spáchané v úmyslu opatřit si sobě anebo třetí osobě nezákonný prospěch ke škodě pojistitelově nebo zákonného držitele smlouvy o zápůjčce na loď;

17. úmyslné protizákonné zničení budovy náležející zcela nebo z části osobě jiné nebo zničení budovy nebo konstrukce, když může z něho vzejít všeobecné ohrožení majetku nebo nebezpečí smrti pro druhého;

18. násilné jednání proti osobám nebo proti majetku, spáchané veřejně a společně více lidmi;

19. protizákonný čin spáchaný s úmyslem přivodit potopení nebo ztroskotání lodi, její zkázu, nezpůsobilost k užívání nebo poškození, když z toho může vzejít nebezpečí pro druhého;

20. vzpoura a neposlušnost cestujících na palubě lodi vůči kapitánovi a vzpoura a neposlušnost lodního mužstva proti jeho nadřízeným;

21. úmyslné způsobení nebezpečí pro vlak na železnici;

22. krádež;

23. podvod;

24. zneužití blanketů;

25° détournement;

26° banqueroute frauduleuse.

Sont comprises dans les qualifications précédentes la tentative et la complicité.

Article 3.

Les infractions pour lesquelles l'extradition ne pourra pas être accordée.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour le même fait dans le pays, auquel l'extradition est demandée, ou si à raison de ce fait il y a été définitivement condamné, absous, acquitté ou gracié;

2° si, d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée, la prescription de l'action ou de la peine est acquise avant l'arrestation de l'individu réclamé, ou, l'arrestation n'ayant pas encore eu lieu, avant qu'il n'ait été cité devant le tribunal pour être entendu;

3° si la poursuite est réservée d'après la législation relative de l'Etat requis à ses propres tribunaux, pourvu que la poursuite y ait lieu dans un délai d'un an à partir du moment où l'Etat requis a été saisi de la demande d'extradition.

Article 4.

Ajournement de la remise des personnes extradées; la remise temporaire.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou subit une peine pour une infraction autre que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition ne sera accordée qu'après la fin de la poursuite dans le pays auquel l'extradition est demandée, et, en cas de condamnation, qu'après qu'il aura subi sa peine ou qu'il aura été gracié. Toutefois, afin de comparaître devant les tribunaux du pays requérant, un individu réclamé pourra être livré temporairement à la condition qu'il sera renvoyé aussitôt que la poursuite sera finie.

Article 5.

Limites du droit de l'extradition.

Il est expressément stipulé que l'individu extradé ne pourra être ni poursuivi ni puni, dans le pays auquel l'extradition a été accordée, pour un fait punissable quelconque non prévu par la présente Convention et antérieur

25. zpronevěra;

26. podvodný úpadek.

V předcházejících kvalifikacích zahrnutý jsou pokus a účastenství.

Článek 3.

Pro které trestné činy nebude povoleno vydání.

Vydání nebude povoleno:

1. tak dlouho, dokud vyžadovaná osoba jest stíhána pro týž čin ve státě, který jest žádán o vydání, nebo jestliže pro tento čin byla pravoplatně odsouzena, prohlášena beztrestnou, osvobozena nebo byla-li jí udělena milost;

2. jestliže podle právního řádu státu, který jest žádán o vydání, byla promlčena trestnost činu anebo trest dříve, než vyžadovaná osoba byla zatčena, nebo, nedešlo-li dosud k jejímu zatčení, dříve než byla osoba ta obeslána k výslechu před soudem;

3. je-li podle právního řádu dožadovaného státu stíhání vyhrazeno jeho vlastním soudům, předpokládaje, že k stíhání tam dojde v době jednoho roku od okamžiku, kdy dožadovaného státu došla žádost o vydání.

Článek 4.

Kdy lze odložití předání vydávaných osob; o dočasném vydání.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo odpývá-li trest pro jiný trestný čin než ten, pro který bylo žádáno za vydání, bude její vydání povoleno až skončí její stíhání ve státě, který jest o vydání žádán, a v případě, že byla odsouzena, až odpývá trest nebo jí bude udělena milost. Avšak vyžadovaná osoba bude moci býti dočasně vydána za tím účelem, aby se dostavila k soudům státu vyžadujícího, pod podmínkou, že bude poslána zpět ihned, jakmile trestní stíhání bude skončeno.

Článek 5.

O mezích práva na vydání.

Výslovně se stanoví, že vydaná osoba nebude moci býti ve státě, jemuž byla vydána, ani stíhána ani trestána pro jakýkoli trestný čin neuvedený v této úmluvě a spáchaný před jejím vydáním a že nebude bez souhlasu toho

à son extradition, et, sans le consentement de celui qui a accordé l'extradition, ni poursuivi ni puni pour un fait prévu par la présente Convention et antérieur à son extradition autre que celui, ayant motivé l'extradition, ni extradé à un Etat tiers, à moins qu'il n'ait eu en tout cas la pleine liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé, et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié.

Les individus condamnés pour des faits auxquels, d'après la législation de l'Etat requérant, est applicable la peine de mort, ne seront extradés qu'à la condition que la dite peine ne leur sera pas infligée.

Article 6.

Délits politiques et connexes.

Aucune personne ne sera livrée si le délit pour lequel l'extradition est demandée, est considéré par la partie requise comme un délit politique ou un fait connexe à un semblable délit.

Article 7.

Demande d'extradition.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique et ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition authentique, soit d'un jugement de condamnation, soit d'une ordonnance de mise en accusation ou de renvoi devant la justice répressive avec mandat d'arrêt, délivré dans les formes prescrites par la législation relative de l'Etat qui fait la demande, et indiquant suffisamment le fait dont il s'agit ainsi que la date et le lieu où l'infraction a été commise, pour mettre l'Etat requis à même de juger s'il constitue, d'après sa législation, un cas prévu par la présente Convention, ainsi que la disposition pénale qui lui est applicable. Dans la mesure du possible il y sera joint le signalement de la personne réclamée, sa photographie et d'autres données, pouvant servir à établir son identité.

Article 8.

Explications complémentaires.

Lorsqu'il y a doute sur la question de savoir si la demande d'extradition est de nature à être accordée d'après la présente Convention, des explications pourront être demandées à l'Etat requérant et la décision pourra être ajournée, jusqu'à ce que des explications aient été fournies qui dissipent ce doute.

státu, který povolil vydání, ani stíhána ani trestána pro jiný trestný čin uvedený v této úmluvě a spáchaný před jejím vydáním, nežli jest ten, pro který o vydání bylo žádáno, a že nebude také vydána třetímu státu, ledaže by byla mohla v každém případě zcela svobodně znovu opustiti dotyčný stát během jednoho měsíce po vynesení rozsudku a v případě odsouzení během jednoho měsíce po odpykání trestu nebo poté, co jí byla udělena milost.

Osoby odsouzené pro trestné činy, na něž jest podle zákonodárství vyžadujícího státu stanoven trest smrti, budou vydány pouze pod podmínkou, že jmenovaný trest nebude na nich vykonán.

Článek 6.

O politických trestných činech a trestných činech konnexních.

Žádná osoba nebude vydána, jestliže trestný čin, pro který jest žádáno za vydání, jest považován dožadovanou stranou za trestný čin politický nebo za čin související s podobným trestným činem.

Článek 7.

O žádosti za vydání.

Za vydání dlužno žádati v cestě diplomatické a vydání bude povoleno pouze tehdy, když bude k žádosti připojen prvopis nebo ověřené vyhotovení buď odsuzujícího rozsudku nebo obžalovacího spisu nebo usnesení o odkázání před trestní soud se zatykačem, byl-li vydán ve formě předepsané právním řádem vyžadujícího státu a označuje-li dostatečně trestný čin, o který se jedná, jakož i datum a místo, kde trestný čin byl spáchán, aby dožadovaný stát byl s to posouditi, jde-li podle jeho zákonodárství o případ uvedený v této úmluvě; dále jest uvésti trestní předpisy, kterých bude na daný případ použito. Podle možnosti buď připojen popis vyžádané osoby, její podobenka a jiné doklady, jež mohou sloužiti k zjištění její totožnosti.

Článek 8.

O dodatečných objasněních.

Vzejdou-li pochybnosti, zda lze podle této úmluvy vyhověti žádosti o vydání, bude lze dožadující stát požádati o objasnění a rozhodnutí může býti odloženo, dokud nebudou podána objasnění, jež tyto pochybnosti odstraní.

L'individu arrêté pourra être libéré, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai raisonnable qu'il a fixé. Ce délai pourra, sur demande motivée, être prolongé.

En aucun cas l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 9.

Arrestation provisoire.

En attendant la demande d'extradition par la voie diplomatique, l'arrestation provisoire de l'individu, dont l'extradition peut être requise aux termes de la présente Convention, pourra être demandée:

du côté de la République Tchécoslovaque par les tribunaux, les parquets, les autorités pour la sécurité publique et les chefs de maisons de réclusion;

du côté des Pays-Bas par tout officier de justice ou tout juge d'instruction (juge commissaire).

L'arrestation provisoire est soumise aux formes et aux règles prescrites par la législation du pays auquel la demande est faite.

Article 10.

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article précédent pourra, à moins que son arrestation ne doive être maintenue pour un autre motif que celui de la demande d'extradition, être mis en liberté, si dans le délai de vingt jours à compter du jour où l'arrestation provisoire a eu lieu, la demande d'extradition par la voie diplomatique, avec remise des documents prescrits par la présente Convention, n'a pas été faite.

Article 11.

Demande d'extradition présentée par plusieurs Etats.

Si l'individu dont l'extradition est demandée, en vertu des dispositions de la présente Convention, par l'une des Parties Contractantes, est en même temps réclamé par un ou plusieurs autres Etats, il appartiendra à l'Etat requis de décider auquel des Etats requérants sera donné la préférence. Si l'Etat, dont l'individu réclamé est ressortissant ou si l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise, ne se trouve pas parmi les Etats requérants, l'Etat requis pourra l'informer des récla-

Zatčená osoba bude moci býti propuštěna na svobodu, nebudou-li tato objasnění podána státu dožádanému v přiměřené lhůtě, kterou stanovil. Tuto lhůtu bude lze prodloužiti na odůvodněnou žádost.

Nikdy nemusí vyžadující stát prokazovati vinu osoby vyžadované.

Článek 9.

O prozatímním zatčení.

Před tím, než bude podána žádost o vydání v cestě diplomatické, mohou žádati o prozatímní zatčení osoby, o jejichž vydání lze žádati podle ustanovení této Úmluvy:

se strany republiky Československé soudy, státní zastupitelství, bezpečnostní úřady a představení trestnic (káznic);

se strany Nizozemska každý soudní úředník nebo každý vyšetřující soudce (soudce z příkazu činný).

Prozatímní zatčení bude provedeno způsobem a podle zásad, které stanoví právní řád dožádaného státu.

Článek 10.

Cizince, který byl prozatímně zatčen podle předcházejícího článku a jenž nemusí býti držen ve vazbě z jiného důvodu než z důvodu žádosti za vydání, lze propustiti na svobodu, jestliže ve lhůtě dvaceti dnů ode dne, kdy prozatímní zatčení bylo nařízeno, nedošla žádost o vydání v cestě diplomatické spolu s doklady předepsanými touto Úmluvou.

Článek 11.

Střet žádostí několika států za vydání.

Jestliže osoba, o jejíž vydání jest žádáno podle ustanovení této Úmluvy jednou ze smluvních stran, jest vyžadována současně jedním nebo více jinými státy, bude věcí státu dožádaného, aby rozhodl, kterému z vyžadujících států bude dána přednost. Jestliže stát, jehož příslušníkem jest zmíněná osoba, nebo na jehož území byl spáchán trestný čin, není mezi státy vyžadujícími, může dožádaný stát je vyrozuměti o žádostech podaných ostatními státy a může určit jim přiměřenou

mations faites par les autres Etats, en leur fixant un délai raisonnable pour faire connaître, s'ils entendent également demander l'extradition.

Article 12.

Délai d'exécution de l'extradition.

Si l'extradition a été accordée, l'Etat requérant sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai de soixante jours à compter du jour où son représentant diplomatique dans l'Etat requis aura reçu l'avis constatant que l'extradition peut être effectuée immédiatement.

Passé ce délai l'individu pourra être mis en liberté.

Article 13.

Extradition en transit.

Le transit, à travers le territoire de l'un des Etats contractants, d'un individu livré par une tierce puissance à l'autre Partie et n'appartenant pas au pays du transit, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure mentionnés à l'article 7, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 3 et 6, et que le transport ait lieu, quant à l'escorte avec le concours de fonctionnaires du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Article 14.

Extradition des objets à conviction.

Les objets à conviction saisis en la possession de l'individu réclamé seront livrés à l'Etat réquerant, si l'autorité compétente de l'Etat requis en a ordonné la remise.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale.

Article 15.

Dispositions générales.

En matière pénale les Parties Contractantes se prêteront réciproquement sur demande faite par voie diplomatique dans les limites légales assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction

lhůtu k vyjádření, hodlají-li rovněž žádati za vydání.

Článek 12.

O lhůtě k provedení vydání.

Bylo-li vydání povoleno, bude vyžadující stát povinen převzít vyžadovanou osobu ve ve lhůtě šedesáti dnů ode dne, kdy jeho diplomatický zástupce ve státě dožádaném obdržel sdělení, že vydání může být bezodkladně provedeno.

Po uplynutí této lhůty bude moci být vyžadovaná osoba propuštěna na svobodu.

Článek 13.

O průvozu.

Průvoz osoby, která byla vydána třetí mocností jedné smluvní straně a není příslušníkem průvozního státu, územím druhého ze smluvních států bude povolen, bude-li předložen ať v prvopise nebo v ověřeném vyhotovení některých z dokladů, uvedených v článku 7., předpokládaje, že trestný čin, pro který se žádá za průvoz, jest uveden v této Úmluvě a nespadá pod ustanovení článků 3 a 6 a že dopravu, pokud eskorty se týče, opatří orgány státu, který povolil průvoz svým územím.

Článek 14.

O vydání věcí doličných.

Doličné věci, jež jsou v držbě osoby vyžadované, budou vydány státu vyžadujícímu, nařídí-li příslušný úřad státu dožádaného, aby byly vydány.

HLAVA II.

O právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 15.

O obecná ustanovení.

V trestních věcech poskytnou si smluvní strany navzájem v zákonných mezích právní pomoc na žádost podanou v cestě diplomatické. Zejména dají doručiti listiny o trestním řízení osobám, které jsou na jejich území, provedou vyšetřovací úkony jako výslechy svědků a znalců a soudní ohledání a zapůjčí

tels que l'audition des témoins et des experts et la constatation judiciaire et elles se prêteront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction sous l'obligation de les renvoyer dans le plus bref délai possible.

Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en matière pénale en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu. Néanmoins sur demande expresse de l'autorité requérante, on pourra appliquer une forme spéciale, à condition qu'elle ne soit pas interdite par les lois de l'Etat requis. Les procès-verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

L'assistance judiciaire en matière pénale peut être refusée dans les cas, où, d'après les dispositions des articles 2, 3 et 6 de la présente Convention, il n'y aurait pas obligation d'accorder l'extradition de la personne poursuivie.

Article 16.

Audition des témoins et des experts.

Lorsque, dans la poursuite d'une cause pénale non politique, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition des témoins et des experts, se trouvant dans l'autre Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois du pays, où les témoins ou les experts seront invités à comparaître. En cas d'urgence toutefois une commission rogatoire pourra être directement adressée par l'autorité judiciaire dans l'un des Etats à l'autorité judiciaire dans l'autre Etat.

Article 17.

Citation et comparution des personnes de l'autre Etat contractant.

Si dans une cause pénale non-politique la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert dans l'autre pays est nécessaire ou désirée, son Gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite et, en cas de consentement, il lui sera accordé des frais de voyage et de séjour d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu, sauf le cas où le Gouvernement requérant estimera devoir allouer au témoin ou à l'expert une plus forte indemnité.

si vzájemně soudní spisy a věci doličné se závazkem vrátiti je co možná nejdříve.

Dožádání o právní pomoc ve věcech trestních bude vyhověno podle právního řádu státu, na jehož území má být proveden žádaný vyšetřovací úkon. Nicméně na výslovnou žádost dožadujícího úřadu bude možno použití zvláštní formy pod minkou, že tato není zapověděna právním řádem státu dožádaného. Protokoly sepsané o provedeném dožádání nebudou opatřeny překladem do oficiálního jazyka dožadujícího státu.

Právní pomoc ve věcech trestních může být odepřena v těch případech, kde podle ustanovení článků 2, 3 a 6 této Úmluvy nebylo by povinnosti k vydání stíhané osoby.

Článek 16.

O výsledku svědků a znaleců.

Když v řízení, majícím za předmět trestný čin nepolitický, vláda jednoho ze smluvních států shledá nutným výsledk svědků a znaleců, kteří se zdržují v druhém státě, bude za tím účelem zasláno dožádání v cestě diplomatické a dožádání tomu bude vyhověno podle právního řádu státu, kde svědkové nebo znalci budou k soudu předvoláni. V nutných případech však bude moci soudní úřad jednoho státu řídit dožádání přímo soudnímu úřadu druhého státu.

Článek 17.

O obeslání osob z druhého smluvního státu a o jejich dostavení se.

Jestliže v řízení o trestném činu nepolitickém bude shledána nutnou nebo žádoucí osobní přítomnost svědka nebo znalce v druhém státě, vyzve ho jeho vláda, aby vyhověl předvolání, jež mu bude doručeno, a, bude-li s tím souhlasiti, budou mu nahrazeny náklady cesty a pobytu podle tarifů a řádů platných ve státě, kde bude slyšen, ledaže by dožadující vláda uznala za vhodné přiznati svědku nebo znalci větší náhradu.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminelles antérieures, ni sous prétexte de complicité dans les faits objets du procès où il figurera comme témoin ou expert.

Cette personne perdra toutefois cet avantage si elle ne quitte pas de son propre gré le territoire de l'Etat requérant dans les trois jours du moment où, d'après la déclaration du Tribunal, sa présence devant les instances judiciaires n'y était plus nécessaire.

Article 18.

Lorsque dans une cause pénale non-politique la confrontation de criminels, détenus dans l'autre Etat, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents, qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugé utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique, et l'on y donnera suite à moins de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces dans le plus bref délai possible.

Article 19.

Communication des sentences des condamnations et des casiers judiciaires.

Les deux Gouvernements s'engagent à se communiquer réciproquement, et sans restitution de frais toutes les sentences de condamnations ayant obtenu force de chose jugée, par rapport à des faits punissables de toute sorte, à l'exception des contraventions, prononcées par la Justice d'un des deux Etats contre des ressortissants de l'autre Etat.

Cette communication sera effectuée moyennant l'envoi, par la voie diplomatique, au Gouvernement du pays, auquel appartient le condamné, d'une expédition authentique ou d'un extrait de la décision définitive ou d'un extrait de casier judiciaire.

Article 20.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à toute réclamation pour la restitution des frais d'entretien, de transport et autres, qui pourraient résulter dans les li-

žádáný svědek ani znalec, ať jest jakýmkoli státním příslušníkem, který, byv obeslán v jednom z obou států, dobrovolně se dostaví před soudy druhého státu, nesmí tam býti stíhán ani uvězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení ani pod záminkou účastenství na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž se dostaví jako svědek nebo znalec.

Výhody té tato osoba však pozbude, nepustí-li z vlastní viny území dožadujícího státu ve lhůtě tří dnů poté, kdy soud prohlásí, že jejich přítomnosti před soudem (úřadem) není již potřebí.

Článek 18.

Když v řízení o trestném činu nepolitickém bude seznáno vhodným nebo nutným, aby provinilci, kteří jsou ve vazbě v druhém státě, byli postaveni tváří v tvář anebo aby byly zaslány doličné věci nebo listiny, jež jsou v rukou úřadů druhého státu, bude o to požádáno v cestě diplomatické a žádosti té bude vyhověno, nebudou-li tomu brániti zvláštní zřetele, s tím, že bude povinností vrátiti zločince a zmíněné věci co možná nejdříve.

Článek 19.

O sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

Obě vlády se zavazují, že si budou navzájem bezplatně sdělovati všechny pravoplatné odsuzující rozsudky o jakýchkoli trestných činech mimo přestupky, jež budou proneseny soudy jednoho z obou států proti příslušníkům druhého státu.

Toto sdělení stane se tím, že ověřené vyhotovení nebo výtah konečného rozhodnutí nebo výtah z trestního rejstříku bude v cestě diplomatické zaslán vládě státu, jehož příslušníkem jest odsouzený.

Článek 20.

O nákladech právní pomoci ve věcech trestních.

Každá z obou vlád se vzdává navzájem všech nároků na náhradu nákladů na výživu, dopravu a jiných výdajů, které mohly by vzejíti v obvodu jich příslušných území, nákladu vydání

mites de leurs territoires respectifs, de l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que de ceux résultant de l'exécution des commissions rogatoires (non compris les frais des experts), du transport et du renvoi des criminels à confronter, et de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction ou des documents.

Font exception les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés par le transit, ainsi que les frais qui pourraient résulter de la demande d'emploi d'une forme spéciale de la procédure conformément à l'article 15 de la présente Convention.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera l'agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement requérant, aux frais duquel il sera embarqué.

CHAPITRE III.

Dispositions communes.

Article 21.

Langue à employer.

Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention seront rédigés dans la langue française ou accompagnés d'une traduction officielle dans cette langue.

Article 22.

Les stipulations de la présente Convention seront applicables également aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao, sauf l'observation des dispositions à établir ultérieurement par des notes à échanger entre les deux Etats et dont la nécessité pourrait s'imposer par la législation en vigueur dans ces territoires d'outre-mer.

Les modalités des demandes prévues par la présente Convention et émanant des autorités de ces territoires ou adressées à celles-ci, seront également réglées par ces notes. Par dérogation à l'article 10 le délai pour la mise en liberté sera de trois mois.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à La Haye dans le délai de deux mois ou plus tôt si faire se peut.

Elle ne sera exécutoire qu'à dater du vingtième jour après celui de l'échange des ratifications.

osob obviněných, obžalovaných nebo odsouzených, jakož i nákladů spojených s výkonem dožadání (nezahrnujíc v to náklady na znalce), nákladů na dopravu zločinců ke konfrontaci tam i zpět a se zasláním a vrácením doležitých věcí a spisů.

Výjimku činí odměny za dobrozdání všeho druhu, jakož i náklady spojené s průvozem a náklady, jež mohly by vzejítí důsledkem žádosti, aby bylo užito zvláštní formy řízení podle čl. 15. této Úmluvy.

V případech, že by se považovala za vhodnější doprava přes moře, bude osoba, jež má býti vydána, dopravena do přístavu, jež označí diplomatický nebo konsulární zástupce vyžadující vlády, na jejíž náklady bude naloženo.

HLAVA III.

Ustanovení společná.

Článek 21.

Jazyková úprava.

Doklady předložené v záležitostech na které se vztahuje tato Úmluva, třeba sepsati v jazyku francouzském nebo nutno k nim připojiti ověřený překlad do tohoto jazyka.

Článek 22.

Ustanovení této Úmluvy platí rovněž pro Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao s výhradou předpisů, jež by byly později stanoveny výměnou not mezi oběma státy a jež by mohly býti nutny vzhledem k právnímu řádu, který platí v těchto zámořských územích.

Modality žádostí upravených touto Úmluvou a podaných úřady těchto území nebo na ně řízených budou rovněž upraveny těmito notami. Odchytkou od článku 10. bude lhůta pro propuštění na svobodu tříměsíční.

Článek 23.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Haagu ve lhůtě dvou měsíců anebo dříve, bude-li to možno.

Nabude účinnosti teprve dvacátým dnem po výměně ratifikačních listin.